

Волевиявлення

Гаряча точка

Іменем революції

Голова райдержадміністрації Степан Кобіс написав заяву про вихід із Партії регіонів, але районна організація останньої ще не саморозпустилася.

Ранок понеділка, 27 січня, виявився, мабуть, найреволюційнішим у нашому районі. Схоже, що настав той час, коли увесь свій гнів громада обернула уже й проти рядових представників Партії регіонів як такої політичної сили, що, судячи з виступів активістів на щоденних народних віче у Чорткові, причетна до масового побиття людей та інших протиправних діянь проти народу. І як тільки-но закінчила свою роботу колегія райдержадміністрації, до великої зали засідань районної ради увійшла група з кількох десятків людей разом із активістами «Свободи» і «Батьківщини». Учасників засідання колегії, що виходили із зали, вони зустрічали скандуванням «Ганьба!». (Чесно кажучи, «під роздачу» попало чимало й тих, що абсолютно ніякого відношення не мають до цієї політичної сили – сільські голови, інші запрошені на засідання). За свідченням очевидців,

разом із головою РДА С.Кобісом люди піднялися до його робочого кабінету (понеділок – у голови РДА прийомний день), де якийсь молодий чоловік, вгледівши портрет Президента України, що висів на стіні під склом, зірвав його і кинув на підлогу, від чого той розлетівся на друзки. Протестувальники звернулися до пана Кобіса, аби він написав заяву про свій вихід з Партії регіонів і розпуск районної партійної організації, де він є керівником. Щодо першого, Степан Володимирович задовольнив їхнє звернення, написавши відповідну заяву (на знімку) на ім'я керівника обласної організації В.Хоптяна, а ось з другим не вийшло.

Запросивши людей до великої зали засідань, яких до того часу назбиралося стільки, що аж стояли в проходах, він запропонував розпустити районну, міську та сільські партійні організації рішенням ради районної організації партії, аби не збирати партійну конференцію, на що потрібно багато часу. Однак із семи членів у залі виявилось тільки троє, інші чотири, зі слів очільника організації, хто був у відрядженнях в Києві чи Львові, хто на лікарняному. Щоби прийняти позитивне рішення, за Статутом потрібна була згода не менш як 2/3 членів ради. С.Кобіс повідав присутнім, що ті, до кого він додзвонився, у телефонному режимі погодилися на саморозпуск районної організації ПР, написавши також і передавши

факсом заяви про вихід з Партії регіонів. Однак громадський активіст В.Шматько, аби не виникло у майбутньому якихось юридичних нюансів, запропонував зібратися раді наступного дня для необхідного кворуму.

Проте й з другого разу не вийшло так як гадалося. З інших членів ради районної організації партії у вівторок так ніхто і не прибув. Більше того, на лікарняний зліг її очільник С.Кобіс (кажуть, знаходиться в кардіологічному відділенні лікарні у Чернівцях). У своєму виступі перед наелектризованою громадою заступник голови районної організації Партії регіонів П.Пустовіт, що у випадку відсутності голови перебирає на себе його повноваження, повідав, що двоє членів ради, з якими йому вдалося зв'язатися, знаходяться за межами області у тривалих відрядженнях, третій – на лікуванні у Львові, четвертий не бере слухавку. Не доставляти ж йому їх силоміць. Громада, звичайно, не була в захваті від такої відповіді. Хтось навіть вимагав пікетувати їхні оселі, надати списки всіх членів партії тощо. Зрештою зійшлися на тому, щоб не відкладати це питання у «довгий ящик», і оскільки не було виконано обіцянки про розпуск районної організації ПР, із зали внесли пропозицію присутнім депутатам райради винести на позачергову сесію районної ради, що мала відбутися через годину, питання про недовіру Степану Кобісу як голові райдержадміністрації.

Зі зали люди вирішили не розходитись, дочекавшись сесії.

Любомир ГАБРУСЬКИЙ
Фото Романа ОСТРОВСЬКОГО та Ореста ЛИЖЕЧКИ

Вдихаючи дим барикад...

Тривожний час, хиткі обставини, непередбачувані події... З найвіддаленіших населених пунктів України з'їжджаються до Києва люди. У цей живий потік із новоствореним загonom самооборони чортківчан вливаємося і ми, бо вже незмога стежити за подіями в державі лише з телекрана.

не похитнуться у протистоянні перед люттям, злобою та жорстокістю силовиків. Щоправда хлопці-охоронці обурились моєю відчайдушністю, мовляв, тут надто небезпечно, особливо жінкам. «А вам?» – запитую. «А ми – мужчини!» – звучить у відповідь. І досить вловити погляди отих героїв-барикадівців, одразу ж упевненість у перемозі примножується та міцнішає. Надто вражає висока парубоча самоорганізація. Адже, здавалось би, юні, зазвичай як прийнято їх сприймати, – нерозважливі, та вже не по віку змушнілі. Дії хлопців організовано виважені; будь-якої миті кожен із них готовий дати відсіч силовикам, які чомусь не хочуть чути, як і нинішні приватні мужі, волю українців, стати на захист власного народу. А по ту сторону барикад – така ж юнь, якій ще жити і жити, творити свою долю... Чому стоять супроти правди? Які думки роються в їхніх головах? Що понесуть із собою в майбутнє? За чіим наказом вишикувалися живим щитом і стріляють, зі слів оборонців барикад, не лише гумовими (фото) кулями? Та чи ми не однієї крові?!

(Закінчення на 4-й стор.)

Сьома година ранку, та на Майдані велелюдно. І кожен із мітингуючих чітко дотримується встановленого революціонерами розпорядку. Минаючи Майдан, ми поспішно прямуємо на вул. Грушевського. Чотирирядові охоронні барикади – повсякчас на варті... Потрапивши туди, нам аж ніяк уже не хотілося їх покидати, бо саме тут – центр творення історії, який пише нову сторінку справжньої свободи й справедливості. Ось змінюється вартовий загін «передової» після нічної варті; а ось – свіжа доставка шин для димової завіси; подалі – видовбують бруківку для укріплення барикад; хтось прорубує льодову каналу, щоби вода не замерзала, а стікала в каналізацію, бо ж зі сторони силовиків безперестанку ллється вода з водометів і все довкола обмерзле; а хтось – знайшов перепочинок, гріючись біля бочок із багаттям...

Журналістська допитливість завела мене аж на першу лінію барикад і навіть у буферну зону. «...Душу й тіло ми положим за нашу свободу, і покажем, що ми, браття, козацького роду...» – співається у Славні України. І насправду, український нарід, а власне – охоронці Майдану, «вершники» барикад ні на мить

Позиція

Президенту України
Верховній Раді України
Кабінету Міністрів України

ЗВЕРНЕННЯ

Ми, депутати Чортківської районної, міської, селищної, сільських рад і громадськості Чортківщини, звертаємося до Президента України, Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України з метою негайного та невідкладного реагування на події в Україні останніми днями. Ми обурені безвідповідальністю Президента, Верховної Ради України й Уряду щодо неврегулювання ситуації у державі мирним шляхом і засуджуємо вбивства та переслідування активістів Євромайдану. Вважаємо закони, прийняті у «ручному режимі» на сесії Верховної Ради України 16 січня 2014 року і підписані Гарантом Конституції України, нелегітимними. Ганебне голосування за ці закони вкотре вивело на вулиці громадян і призвело до ескалації конфлікту. Суспільне невдоволення сягнуло критичної межі, про що свідчать спалахи народного гніву по всій Україні, що є не менш небезпечним, ніж протистояння у Києві. Дії, які влада розгортає проти свого народу, демонструють всьому світові небажання врегулювати ситуацію мирним шляхом.

У протистояннях гинуть люди. Значна кількість громадян щодня отримує травми та поранення, піддається незаконним катуванням та переслідуванням. Висловлюємо щире скорботу з приводу жертв останніх днів протистоянь і виступаємо проти подальшого застосування сили. Робота силовиків стає схожою на діяльність карателів у тоталітарних системах минулого століття і є неприпустимою в сучасному світі. Порушено базові поняття демократії, прав і свобод людини.

Підтримуємо звернення Патріарха Філарета до Президента України, котрий поклав на нього найбільшу міру відповідальності за ситуацію в державі, як найвищого керівника державної влади та лідера політичної сили, яка має більшість у парламенті. Ми жорстко засуджуємо антинародні дії та вимагаємо:

1. Від Президента України – припинити насильницькі дії проти власного народу;

2. Верховній Раді та Президенту України: почути справедливі вимоги своїх виборців; скасувати закони, прийняті нелегітимним голосуванням 16 січня 2014 року; мирно врегулювати напружену ситуацію в країні; негайно припинити переслідування активістів та учасників Євромайдану; вивести зі столиці України внутрішні війська й інші воєнізовані формування силових структур, звезених з інших регіонів України; призначити дострокові вибори Президента України та Верховної Ради України, адже влада не здатна адекватно реагувати на ситуацію в державі.

3. Звертаємося до громадськості із закликами не піддаватися на провокації, які здійснює чинна влада задля ескалації конфлікту всередині суспільства.

4. Звертаємося до працівників силових структур із пропозицією перейти на сторону народу, не виконувати злочинних наказів влади, які суперечать Конституції України та порушують права громадян, охороняти чю безпеку – їх обов'язок, даний під присягою. Перейшовши на сторону народу, що повстає проти злочинної влади, ви отримаєте гарантії безпеки та можливості виконання свого обов'язку перед народом України.

5. Звертаємося до представників міжнародних організацій із захисту прав людини, представництв Ради Європи та ОБСЄ з проханням про сприяння у ненасильницькому вирішенні конфлікту.

Оголошуємо

1. Загальну мобілізацію жителів Чортківщини на Київ.
2. Повідомляємо про створення Народної Ради з депутатів опозиційних партій та представників громадськості.
3. У зв'язку з вбивствами активістів Євромайдану та проведеннями днів жалоби по Україні оголошуємо про призупинення розважальних заходів на Чортківщині.
4. Звертаємося до духовних наставників про провадження щоденної молитви за Україну в храмах Чортківщини.
5. Звертаємося до трудових колективів про створення страйкових комітетів і початок безстрокового страйку.
6. Звертаємося до керівників правоохоронних і судових органів Чортківщини щодо переходу на бік народу та недопущення переслідування активістів Євромайдану.
7. Звертаємося до керівництва Чортківської районної державної адміністрації з вимогою в 24-годинний термін вийти публічно з членів Партії регіонів. У разі невиконання вимог громадськості Чортківською районною державною адміністрацією зобов'язати депутатський корпус районної ради прийняти рішення про відкликання делегованих повноважень Чортківській РДА.
8. Заявляємо про створення загонів самооборони.
9. Доручаємо Чортківській міській раді назвати центральну площу міста Чорткова площею Героїв Євромайдану.
10. Закликаємо громадян відмовитися від придбання товарів та послуг, які здійснюються фірмами, власниками яких є представники Партії регіонів.

(Звернення прийнято на зборах депутатів рад усіх рівнів та громадськості Чортківського району 24 січня 2014 року)

Газета Чортківського району

ГОЛОС НАРОДУ

індекс 61366

«Голос народу» – тижнева газета, виходить з 1939 року; реєстраційне свідоцтво ТР № 355 від 31.05.2004 р.; день виходу – п'ятниця, наклад – 2800 примірників. Адреса редакції: м. Чортків, вул. Зелена, 3. Ел. пошта: golnar@ukr.net. Електронна версія «Голосу народу» на веб-сайті районної ради: www.chortkivrr.te.ua, а також: pressua.com. Тел. кореспондентів – 2-15-42, 2-36-85; бухгалтера – 2-16-06. Редактор Любомир ГАБРУСЬКИЙ, тел. (03552) 2-12-43.

Редакція може публікувати матеріали, не поділяючи точки зору автора. Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних імен, географічних назв та інших відомостей несуть автори публікацій. Передрук матеріалів газети без письмової згоди редакції заборонено! Номер набрано і зверстано у комп'ютерному комплексі редакції газети. Віддруковано в друкарні ТЗОВ «Буковинський видавничий дім», м. Чернівці, вул. Василя Лесина, 31. Тел. (0372) 54-45-46.

Відповідальна за випуск Тетяна ЛЯКУШ

Сесія районної ради

І депутатський взір крізь видиво Майдану

Двадцять сьома, позачергова сесія районної ради, котра проходила буквально вчора у вщерть заповненій залі райрадієвського адмінбудинку, як і очікувалося, збрала не лише депутатський корпус і почт традиційно запрошуваних посадових осіб, а й десятки просто небайдужих краян – засідників чортківського Майдану, представників сільських громад, для котрих звання громадянина України – понад усе.

І хоч виконанням Славня України традиційно розпочинається кожна сесія, в ці дні особливої напруги в суспільстві, коли жертвовими змаганнями найвідданіших синів та доньок Вітчизни твориться її новітня історія, слова-запевняння «Душу й тіло ми положим за нашу свободу» злітали під склепіння зали не просто многоголосо, а насправду урочо й свято. Загалом упродовж тривання сесії поняття святості лунали з уст виступаючих не

раз. Тональність тому, безперечно, задала передовсім хвилина мовчання – нею вшановано пам'ять героїв Майдану, які віддали своє життя за Україну в дні протистоянь. До їх образів – як до уособлення нашої совісті й честі, символів відданості національним ідеалам – раз у раз тими, хто мав слово, й скеровувалися почування та прагнення депутатського корпусу, всієї громади в плані прийняття відповідних рішень.

Порядок денний сесії цього разу злучив виключно політичні питання. Перш ніж озвучити їх перелік, голова районної ради Володимир Заліщук оголосив: депутати Ярослав Стець, Петро Стефаняк, Ростислав Філяк згідно з поданими заявами вийшли з Партії регіонів, отримавши статус позафракційних. Таким чином, нині Чортківська районна рада не має жодного депутата-регіонала, що й було підтримано оплесками.

Першим слухалось питання про визнання Народної ради як колегіального органа, уповноваженого представляти інтереси України. Тригогою й рішучістю були сповнені слова депутата Тернопільської обласної ради Олександра Стадника, тезисно їх можна передати в такий спосіб: в Україні триває війна, однак не із зовнішнім агресором, а з власним народом; до спецпідрозділів залучено криміналітет, котрий вдається до побиття протестувальників; Прем'єр-міністр подав у відставку, однак запізнився на два місяці; якщо вже тепер не станеться кардинальних змін, Україна не матиме майбутнього. Нині найнагальніша мета – обмеження влади Президента та повернення до основ Конституції 2004 року щодо парламентсько-президентського правління; проведення на основі нового виборчого законодавства виборів Президента й Верховної Ради України. Необхідні й глибокі реформи, наріжним каменем яких є поняття про народ як єдиного носія влади. Виступаючий звернувся до прокуратури та суду району із закликом не виконувати цілком реальні вказівки «згори» щодо опротестування прийнятих навіть цією сесією рішень. Риторично злинуло його запитання: «Невже ви думаєте, що революція завершиться перемогою диктатора?». І в тій же тональності було витримано відповідь: «Та народ нізащо не піде з барикад до повної перемоги!».

Святою назвав кров, проливу на Майдані, заступник голови районної ради Любомир Хрустак. Водночас він ніс загал власне бачення причин, що породили Майдан: «Ми забагато мовчали: коли було сфальсифіковано президентські вибори-2010, тому – прийнято Харківські угоди, не відреагували рішуче на знущання в парламенті над українською мовою, а ще коли віддали всі повноваження Президенту Януковичу і він став, по суті, царем. Українське ноу-хау – «тітушки», які охороняють бандитів, а не народ». Виступаючий порівняв настрої Євромайдану місяць тому та Майдану нинішнього: вони абсолютні інш. Нині народ готовий стояти до кінця. Не варто лякати нас надзвичайним станом – він в Україні давно надзвичайний. Найперші вимоги нині – звільнення з тюрми протестувальників, притягнення до відповідальності катів, відміна антинародних законів, прийнятих 16 січня. Аж після цього тішмося кадровими змінами.

Заклик бути небайдужими перехопила з уст попереднього виступаючого депутат Віра Дмитрів, врівень з ним поділившись почуваннями від участі у кількатисячному похороні одного з героїв Майдану, й висловила впевненість, що сесія прийме правильні рішення у площині розглядуваних питань. Депутат Іван Віват висловив переконання, що однією з проблем, котрі спонукали до Майдану, є проблема нації: в усіх нині наявних в Україні бідах є російський слід, кадрова політика антидержавна, тому й пожинаємо такі плоди. Мовив: «Мене розпирає гонор, що наша нація нарешті стає такою, якою має бути!». Якщо насправду хочемо до Європи, якщо відчуваємо себе господарями на рідній землі, не маємо права на поразку. Виступаючий заклик до власної участі в Майдані: кожен має зробити свій внесок в українську революцію.

Депутатами одногосно визнано Народну раду за колегіальний орган, уповноважений представляти інтереси України; рекомендовано сільським, селищній та міській радам району скликати до 31 січня ц. р. позачергові сесії, на яких розглянути питання щодо визнання Народної ради та самостійного виконання делегованих повноважень місцевих органів виконавчої влади. Одним із пунктів рішення депутати звернулися й до Ради

Європи, Європейського Союзу, ОБСЄ та міжнародного співтовариства з проханням допомоги українському народові зберегти демократичний устрій і не допустити остаточного встановлення в Україні диктатури та узурпації влади Президента України. Встановлено й неможливість використання на території району представниками силових відомств спеціальних засобів, зброї та військової техніки, спрямованих на обмеження прав громадян і проведення мирних зібрань.

Другим слухалось питання про звернення до парламенту щодо визнання нечинними диктаторських або «драконівських» законів України, прийнятих 16 січня 2014 року. Оскільки у плинні роботи сесії надійшло повідомлення про скасування їх Верховною Радою (що було стрінуте оплесками), то депутат Тетяна Яблонь подала на загал перерформований проект рішення з цього питання: звернутися до Президента України про негайне підписання парламентського рішення з цього надзвичайно болючого питання.

Проект рішення про утворення загону народної самооборони районної ради озвучив депутат Віктор Шепета, задалегідь об-

ґрунтувавши нагальну потребу в такому формуванні. Зазначив: каральна правоохоронна олігархічна система працює проти нас всіх, суспільство перестало довіряти правоохоронним органам. Народна самооборона функціонуватиме ще й для того, аби не допустити свавілля органів прокуратури, судів. Її завдання – забезпечувати охорону адмінприміщень, а також охорону громадського порядку при проведенні мирних зібрань. Він же представив рекомендованого за погодженням на посаду командира загону Петра Святковського, котрого, за слушною пропозицією депутата Василя Градового, було запрошено до слова. Новопризначений командир (рішення було проголосовано одногосно) пояснив, що загін народної самооборони є добровільною беззбройною організацією, яка в жодному разі не перебрить функції правоохоронців й не уподобуватиметься «тітушкам», а діятиме відповідно до затверджених депутатами положень.

За рекомендацією депутата Івана Вівата було зачитано звернення від політичної партії «За Україну!», яке озвучив Олег Барна. Запропоноване поки що у тезисному варіанті, воно доручалося для подальшого доопрацювання правовій комісії районної ради й відтак адресувалося лідерам опозиції з метою узагальнення на загальнодержавному рівні. У зверненні йдеться про вчинення правоохоронцями, представниками «Беркута» проявів знущань, глузлення, що переходить межі здорового глузду, й міститься апеляція з приводу розібратися в цьому до міжнародних правових організацій, організацій охорони здоров'я та Служби безпеки України.

Останнім слухалось питання про недовіру голові Чортківської районної державної адміністрації Степану Кобісу, яка засвідчувалась шляхом тасемного голосування. Проект рішення, підготовленого президією районної ради з посиланням на відповідні законодавчу основу, озвучив депутат Іван Калакайло. Відтак голова лічильної комісії депутат Микола Андрусик ознайомив зі змістом бюлетеня та порядком голосування. Опісля дотримання процедури з подання лічильної комісії стало відомо: у голосуванні взяли участь 68 депутатів: 66 з них висловились за висловлення недовіри очільнику РДА, один був проти, ще один бюлетень визнано за недійсний. На такий протестний ноті сесія й завершила роботу.

Анна БЛАЖЕНКО
Фото Оresta ЛИЖЕЧКИ

Соборно

Зберемо волю всю в кулак, бо зараз на кону – України доля

До цього закликали чортківчан як духовні особи, так і опозиційні лідери району на зборах депутатів районної, міської, селищної, сільських рад та громадськості Чортківщини на народних віче, які відбулися минулої п'ятниці, суботи й неділі відповідно на центральному майдані міста біля пам'ятника Пророка нації – Тараса.

Вже традиційно наші країни розпочали зібрання з молитви за Україну. Очоловав відправу владика Дмитро, єпископ Бучацької єпархії УГКЦ. Звертаючись до присутніх на чортківському майдані того дня, преподобний охарактеризував сьогоднішню ситуацію в державі з погляду християнського, боголюбного. Він закликав усіх християн у своїх сподіваннях покласти на Господа нашого, докластися до спільної справи спільною молитвою, бо, як відомо, щира молитва залізо ломить. І Бог почує наші прохання, ті рішення, які мають бути прийняті, будуть скеровані Господом, адже ми усі хочемо одного – щоби була в нас християнська країна з християнськими законами. Його думку підтримав й декан УПЦ КП о. Михайл Левкович.

Ведучий дійства – міський голова Михайло Вербіцький – оголосив пошанувати хвилиною мовчання героїв Євромайдану, які загинули за нашу з вами свободу, за демократичне суспільство.

Збори були скликані, як оголосив міський голова, на прохання громадських організацій, демократичних партій, небайдужих громадян. Прибуло 278 депутатів рад усіх рівнів району, з них 66 – районної та 30 – міської. Головою було обрано громадського діяча Володимира Шматька. Щоб усе було як того вимагає закон, було обрано також секретаріат і лічильну комісію – із депутатів райради. На розгляд було винесено два питання у порядку денний – про політичну ситуацію в Україні та різне.

Щонайперше до присутніх звернувся Білівський сільський голова, обраний громадою головою зборів депутатів усіх рівнів району Володимир Шматко із закликом не боятися, відстоювати свої інтереси до кінця: «Ми не повинні здатися! Ми маємо позицію, а тому ми є тут. Маємо пам'ятати, що від кожного з нас залежить життя громади малого села, селища, міста, району. Дякую від імені штабу національного спротиву тим, хто долучився до збору продуктів, одягу, грошей для Майдану, тим, хто їде туди не боячись, приватним підприємцям, які позакривали свої торговельні точки, щоби зараз бути тут разом із нами. Зараз кожний своєю, хай невеличкою, лептою будує Україну». Потім голова зборів, звертаючись до присутнього на майдані голови райдержадміністрації Степана Кобіса, закликав його вийти зі злочинної партії та зауважив, так само партківток мають скласти усі члени Партії регіонів, які є серед нас. Описав надав слово голові РДА.

Степан Кобіс, виступивши перед громадою Чортківщини, запевнив, що він не завинив перед людьми, а тому може прямо дивитися в очі, що він також засуджує дії влади щодо вбивств, водометів, знущань. А також поручився за своїх людей, держслужбовців, які працюють в РДА та її підрозділах, що вони такі самі, як і ті, що тут зібралися, вони з народом. «Я хочу сказати, що якщо є необхідність блокувати РДА, то заходьте, двері відкриті, мій кабінет відкритий. Ніякого супротиву немає», – підсумував свою солідарність з майданівцями С.Кобіс.

У чортківчан до голови райдержадміністрації назбиралося чимало запитань. Зокрема Євстахія Бабій цікавило (як і більшості присутніх) таке:

– Хто заставляв силоміць, під страхом звільнення, вступати у Партію регіонів отих жінок із соціальної служби, котрі доглядають престарілих?

На це запитання очільник районної організації Партії регіонів відповів, що за дії попередників він не відповідає, при його головуванні вступило у ПР 8 осіб і зараз вони вже не є членами партії.

Голова зборів В.Шматко від імені усієї громади звернувся до голови РДА як до добропорядного громадянина з проханням написати заяву про вихід із ПР і скласти партківток. С.Кобіс пообіцяв підписати всі подані йому заяви про вихід із партії членів ПР, а також і самому написати заяву та в понеділок відвезти в область. В.Шматко закликав цих людей-регіоналів – покаятися перед чортківчанами.

Депутат обласної ради Олександр Стадник, котрий щойно вночі в черговий раз повернувся з Києва, настроєвим запалом Майдану намагався зарядити краян, що зібралися тут, у Чорткові:

– Сьогодні в Україні йде війна. Що відбувається в країні? Президент тепер уже хоче переговорів, але які можуть бути переговори,

коли людей виловлюють, над ними знущаються, а 22-го усі стримуючі фактори було порушено – влада спустила курок. Як можна говорити: я з вами, але в той час служити владі? Зараз кожний мав би визначитися, з ким він: із народом чи проти нього. Я не закликаю брати штурмом адміністрації, але вийти з ПР мають усі, хто там є.

Донести правду про Майдан словами очевидця поставили за мету представники ВО «Свобода» – житель с. Свидова Петро Пушкар і депутат міськради Андрій Зазуляк.

Свидівський оборонець Майдану:

– Подивіться на мене, живого «фашиста», як «свободівців» називає ота владна кліка, і подумайте, чи годен я нині зробити так, як знущаються над нашими хлопцями? Я вже два рази був на Майдані, спілкувався з отими героями, і повірте, там сьогодні ні в кого не виникає питання лідера, бо не про те зараз йдеться. Дивлячись на звірства по відношенню до наших дітей, це спонукає мене знову їхати в столицю відстоювати свободу для українського народу. Я готовий сьогодні вмерти за те, щоб мої діти, внуки жили у вільній, незалежній Україні.

Андрій Зазуляк висловив захоплення молоддю, котра зараз там, на барикадах, відстоює нашу з вами свободу. Він приривняв їх із воїнами УПА і вірить, що Героями їх визнає вся Україна.

Обидва свободівці закликали членів злочинної партії написати заяви про вихід з неї, а депутатам від ПР скласти мандати.

Голова РО КУН Іван Віват надав владі шанс реабілітуватися: дозволити автопарку курсувати на Київ, перевозячи наших людей на Майдан. А також виступаючий висловив необхідність провести люстрацію й дати дорогу молодим, які не заклеювали себе членством у ПР.

Був присутній на зборах і начальник райвідділу міліції Олег Янчинський. Він запевнив, що протягом двох місяців чортківські міліціонери жодного разу не були задіяні у розгонах в Києві. «Я давав присягу на вірність народу України і думаю, що на сьогодні я з честю її виконую», – запевнив офіцер.

Свою позицію як голови райради й українця висловив перед громадою Чортківщини Володимир Заліщук:

– Я – голова райради, обраний депутатським корпусом райради. Хочу запевнити, що я разом із народом України і депутати Чортківської райради теж. От сьогодні на цих зборах багатьох нема, бо більшість, як і мій заступник Любомир Хрустак, зараз у Києві, роблячи все, щоби наші діти жили у вільній, незалежній, демократичній Україні. Будьмо

разом, дорога чортківська громадо, діймо разом, підтримаймо наших дітей, які хочуть жити у рідній Українській державі.

Заступник керуючого справами – начальник відділу з гуманітарних питань виконавчого апарату райради Тетяна Яблонь теж говорила про потребу єднання й згуртованості:

– Те, що відбувається в нашій державі, інакше, як злочином, назвати не можна. Влада переступила усі закони: і моральні, і церковні. Тому в цій ситуації ми всі маємо згуртуватися, ніхто не має права бездіяти і мовчати. Якщо ми не скажемо своє слово владі, то вона скаже нам.

Також депутат райради Т.Яблонь зачитала підготовлений на зібранні опозиційних партій

та громадських організацій документ, який демонструє ще раз нашу громадянську позицію, – звернення до Президента України, Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України та план конкретних дій на підтримку Майдану (текст читайте на 2-й стор.).

Кожний пункт було обговорено й проголошено за них присутніми депутатами й громадськістю.

До перерахованого депутат міськради Юхим Макотерський вніс пропозицію назвати центральну площу нашого міста площею Героїв Євромайдану, а депутат райради Василь Градовий запропонував оголосити бойкот товарів, виготовлених на підприємствах, власниками яких є члени ПР. Обидві пропозиції було прийнято громадськістю.

Опісля член штабу національного спротиву Богдан Батрнчук оголосив наявну на той час (на п'ятницю, 24 січня) кількість коштів і загальну суму грошей, що здали жителі Чортківщини на потреби Майдану.

Співголова штабу національного спротиву Петро Святковський оголосив нагальні потреби чортківчан, котрі перебувають зараз у столиці, – намет для обігріву. Голова РДА С.Кобіс пообіцяв допомогти в цьому питанні. Але на час виходу газети, треба повідомити, великий намет для чортківчан все ж стоїть на Майдані – це жертва на спільну справу приватного підприємця П.Джурбій.

Голова зборів Володимир Шматко повернувся до одного з основних питань, що обговорювали того дня чортківчани, – виходу з Партії регіонів усіх, хто мав партківтки, бо в разі незадоволення вимог громади буде надруковано фотографії місцевих регіоналів.

Опівдні в суботу чортківчани знову зібрали-

готовність відповідати лише за вчинки, скоєні ним самим.

Віктор Шепета оголосив нові пропозиції від чортківської громади щодо реакції на дії керівництва РДА та членів ПР. Оскільки вони не йдуть назустріч громаді, першим пунктом є оголошення списків членів ПР, а другим прозвучало доручити депутатам райради відкрити делеговані повноваження Чортківської РДА та створити виконавчий комітет райради.

Недільне віче, на яке зійшло трохи менше людей, аніж в попередні дні, традиційно розпочалося з молитви і благословіння Божого. Також до громади звернулися священнослужителі – отці Михайл Левкович і Мирон Карач.

З активістів першим слово мав депутат обласної ради Олександр Стадник, котрий повідав чортківчанам про ті важливі рішення, які прийняла обласна рада на своєму пленарному засіданні у суботу, 25 січня. Перше з них – визнали Народну раду, створену в Києві. Оскільки у найвищому представницькому органі Тернополля наявна демократична більшість, Народну раду обласні депутати не створювали. Друге – створили виконавчий комітет, який у ці непрості для України дні повинен взяти на себе відповідальність за стан справ в області. Туди увійшли голова обласної ради та його заступники, голови постійних комісій облради й тих фракцій, що постійно брали участь в роботі сесії, представники штабу національного спротиву і представник Народної ради з Києва – народний депутат Іван Стойко. Третім своїм рішенням обласна рада створила народну самооборону, в обов'язки якої входить вести нагляд за дотриманням громадського порядку в Тернополі. Також обласні депутати 2/3 від загального складу (81 голос «за») висловили недовіру голові обласної ради В.Холптяну. Зі слів О.Стадника, це є пряма конституційна норма (ст. 118 Конституції України), і Президент зобов'язаний задовольнити рішення депутатів.

Далі – обласна рада рекомендує не визнавати на території області «ручні» закони від 16 січня як незаконні. Заборонила також на території краю облрада Комуністичну партію України і Партію регіонів і прийняла звернення до Міністра внутрішніх справ Захарченка і начальника обласної міліції Сака, щоби ті надали повну інформацію, коли, в який період направлявся спецпідрозділ міліції «Беркут», що дислокується в Тернополі, до Києва.

Аналогічні звернення обласна рада пропонує прийняти по районах.

Наступний виступаючий – голова районної ради В.Заліщук запевнив присутніх, що депутатський корпус райради стоїть разом з людьми на майдані і стоятиме до тих пір, поки не буде почута позиція народу. Попередньо, зазначив він, будуть прийняті рішення, аналогічні тим, що ухвалені обласною радою. З цього приводу за годину перед недільним віче збиралася найбільш чисельна фракція райради – «Нашої України», де озвучені вище питання було підтримано. Щодо депутатської групи Партії регіонів у районній раді, то її як такої вже немає. Усі пропозиції, що надійдуть від громади, наголосив він, районною радою будуть підтримані.

Міський голова М.Вербіцький також повідомив присутніх, що і в міській раді фракція Партії регіонів саморозпустилася.

Крім цього, на Народному віче також виступили голова РО Конгресу Українських Націоналістів І.Віват, Шманьківський сільський голова М.Човник і активіст чортківського автономідауну, що, на жаль, не назвався. Завершилося віче прочитаною чортківчанкою Наталією Козак поемою Великого Кобзаря «Сон», пророчі рядки з якої так актуальні у ці непрості для України дні.

Оксана СВИСТУН,
Любомир ГАБРУСЬКИЙ
Фото Ореста ЛІЖЕЧКИ

Гаряча точка

Вдихаючи дим барикад...

Написано серцем

Майдан і журналісти

У світі мільйони чесних журналістів
Повідомляють нам правдиві вісті,
Їх всі шанують, їм оберігають,
Бо ж «правда очі коле», – всі це знають.
А що ми бачимо на Євромайдані?
За щирю правду, справедливі дані
Не гонорар вручають журналісту, –
А в автозаку вивезуть до лісу...
Чи витягнуть із власної машини,
Зіб'ють «на винне ябко» без причини, –
Не зможе їх впізнати рідна мати,
Або ж замкнуть в сучасні каземати
І там катують, хто як тільки вміє...
Задумайтеся, хто не розуміє,
Що в кожного вже діти є, чи будуть...
Жорстокості вам люди не забудуть.
Розкриють правду всі євромайдани,
Що кожному життя є Богом дане.
Ворог майданів збагнути не зміг,
Що убивати – це великий гріх.
І предків буде сором роз'їдати,
Як доведеться нинішнє згадати:
Потрочені машини активістів,
І камери, що фіксували вісті,
І замерзаючого в лісі альпініста,
Скатованого, як і журналіста.
Яка вас, хлопці, мати народила?
Своїм, не звіра, молоком кормила!
Колоною ті матері рушають,
Усіх вас схаменути благають,
Клякають перед вами на коліна,
Душа жорстокого від цього не зомліла?
Чом не здригнеться серце – рідна ж мати?
Навіщо ж було вам життя давати,
Щоби ганьбою ви себе покрили,
Що нарід свій і катували, їй били?..
О, Господи, прости! – сказати треба,
Зішли спасіння Правді Ти із Неба!
Відправ жорстокості і гріх у небуття,
А збережи всім праведним життя!

Галина ГРИЦЬКІВ

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.)

Час від часу своєрідним барабаним вистуком по металевих діжках розлуноюється ритм слова «РЕ-ВО-ЛЮЦІЯ!». Ось це ще більше зосереджує, згуртовує і без того організовані загони охоронців Майдану. Українцям, захопленим тріскучим морозом, огорнутим клубами їдкою диму, на барикадах не бракує ні героїзму, ні стійкості. Чого бракує – лише нових сил небайдужих. Тож Майдан чекає на тебе! На кожного з нас!

Тетяна ЛЯКУШ, фото автора